

Írta:

2012. május 22. kedd, 09:35

Egy régi, amúgy elcsépelte szófordulat szerint, „a könyv igaz barát”. De akadnak olyanok is, akik számára mindez már-már szentírászerű dolog. Akik valóban rajonganak a fűzött, kötött lapok iránt. Sőt, életcéljuk, hivatásuk ezek felújítása, megmentése az utókor számára. Közéjük tartozik Hajdu Zsófia Edit, illetve kollégája, Molnár Sándor is (képünkön, munka közben, a könyvtárban).

A pécsi Csorba Győző Megyei–Városi Könyvtár helytörténeti gyűjteményében sok-sok értékes, koros darab lelhető fel. Ezek állagának megőrzése komoly szakmai feladat. Az ilyen munkákat majdnem mindig, kizárólag állami pénzből lehet megvalósítani. A Nemzeti Kulturális Alap (NKA) szokott erre kiírni pályázatokat. A pécsiek is nyertek belőle, ennek okán jöhetett létre az együttműködés, a budapesti Pre-Con szakmai társasággal.

Mintegy háromezer kötetet, szakszóval élve, 98 polcfolyóméternyi anyagot vizsgálnak át, ápolnak a hozzáértők. Ebbe beletartozik a portalanítás, a bőr- és pergamenkötések nedves tisztítása, konzerválása, és a penészes darabok különválogatása is. A Dél-dunántúli Regionális Könyvtár és Tudásközpont új épülete ugyan kiváló teret biztosít az ilyen hagyatékok őrzésére, ám a múltó idő ellen azért védekezni kell.

– A régi, bőrkötéses művekre jellemző lehet a vörösröthadás – árulta el Hajdu Zsófia Edit, könyvrestaurátor. – Mindez az egykori bőrös mesterek „bűne”, hiszen a savas cserzőanyagok megindíthatnak ilyen jellegű vegyi folyamatokat.

Írta:

2012. május 22. kedd, 09:35

Egyebek mellett ezek ellen is meg kell tenni a megfelelő óvintézkedéseket.

Hajdu Zsófia Edit számára a szép, régi könyv sokat jelent

– Amúgy, felületes ismeretek birtokában is kijelenthetjük, a papír is érzékeny anyag!

– Hajlamos lehet a savasodásra, megsárgulhat, töredezhetsz, szóval valóban érdemes rá vigyázni. Akadnak olyan példányok, amiknél már nem elégséges az olyan elővigyázatos óvás, amit most végzünk. Akkor bizony laponként kell megmenteni a szétszedett műveket. Olyankor már a vegyszeres mosás, tisztítás, szárítás is a feladatok közé tartozik. A pergamen is könnyen sérülhet az évszázadok alatt. De léteznek olyan módszerek, amikkel az utókor számára is megteremthetjük a lehetőséget, hogy tanulmányozzák eleink alkotásait. Itt azért szót kell ejteni arról, miszerint régebben főleg a ma már alig ismert, rendkívül jó minőségű rongypapírt használták. Szóval ne a mai, amúgy silány minőségű újságpapírra gondoljon bárki is.

A megszállottak nyugalmával

Egyszerű a dolog, bátran kijelenthetjük, Hajdu Zsófia Edit, valamint Molnár Sándor

rajong a könyvekért. Rengeteg értékes darab megfordult már a kezeik között. Néha bele is olvasnak, ám ők mást is látnak egy-egy lapfüzérben. Esetleg fatáblás borítót, fémkapcsot is, nem csupán a bennük rejlő sorokat, képeket, rajzokat. A hölgy például már egyetemista korában elhatározta, mire fog szakosodni. Aztán valóban el is indult azon az úton, amit elképzelt. Munkája nyomán, tudományos alaposággal menti a régiségeket, modern tudással felvértezve. Mindez pedig a köz javát is szolgálja, jelen esetben Kelemen Mihály

pécsi törzsorvos, valamint

Írta:

2012. május 22. kedd, 09:35

Szikray Odó

, pécsváradi szolgabíró hagyatékát gondozva.